

τη, διασημοτάτη, ἐξόχου εὐφυΐας καὶ πνεύματος
δύναται νὰ ἐνδύηται καὶ κάπως ἀλλόκοτα, ἀλλ'
ἂν θελήσῃ νὰ τὴν μιμηθῇ ἡ μετρίως καταστά-
σεως καὶ κοινωνικῆς θέσεως οἰκοδόσποινα πόσα
δὲν θὰ ἀκούσῃ; Πρέπει λοιπὸν πᾶσα γυνὴ με-
τρία καὶ σεβομένη ἑαυτὴν νὰ μὴ ἐξέρχεται τῶν
ὁρίων τῆς ἀπλότητος, τὰ ὅποια ἐπιβάλλει εἰς
αὐτὴν ἡ κοινωνία, ἄλλως θὰ ἐκληφθῇ ὅτι εἶνε
ὅ,τι δὲν εἶνε πράγματι καὶ θὰ ὑποστῇ τὰς συ-
νεπειάς.

Οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖνε ὕμνος ἡ οἰκιακὴ ἐνδυ-
μασία τῆς γυναικὸς, πρέπει ν' ἀποφεύγῃ αὕτη
τὰ κοσμήματα παντὸς εἶδους, ψέλλια, ἀλύσεις,
περιδέρια, καταφανῆ ἐνώτια κλ. Πάντα ταῦτα
εἶνε καλὰ διὰ τὸ ἐσπέρας καὶ πάλιν ὄχι μὲ ὑ-
περβολὴν.

Πᾶσα γυνὴ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑρίσταιται τὸ
βάρος τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τῶν ἀδαμάντων.

Εἰς τὸν χορὸν, ἂν ᾖσαι νέα, φέροι πολλὰ τούλ-
λια, ἄνθη, ἐλαφρὰ πράγματα. Μὴ προσπαθῆς νὰ
ἀνταγωνισθῆς πρὸς ἄλλας κατὰ τὴν πολυτέλειαν,
ἂν δὲν ᾖσαι βεβία ὅτι θὰ νικήσῃς* ἂν νικήθῃς
θὰ σὲ γελάσουν. Ἄν κατὰ τὴν κομψότητα θέλῃς
νὰ ἀνταγωνισθῆς, ἄκουσον τὴν συμβουλὴν ταύ-
την: Ἐσο ἀπλᾶ ἐνδεδυμένη* πολλὰκις ἡ μετὰ τέ-
χνης ἀπλότης καταβάλλει μὲ μίαν μόνην ται-
νίαν δύο ἑκατομμυρίων ἀδάμαντας.

Ἡ ἀξία πάσης τοιαύτης συνίσταται εἰς τὸ
νὰ φαίνεται αὕτη φυσικὴ καὶ ἀσχεδιάστος, ἔστω
καὶ ἂν κατωρθώθῃ μετὰ πολυῶρους μόχθους.

Τὴν γυναῖκα τὴν συνιστᾷ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν-
δυμασία τῆς ἢ ἡ περιουσία τῆς. Ὅταν μία ᾖνε
πλουσία εὐκολώτατον πρᾶγμα εἶνε νὰ ἐξοδεύῃ
πολλὰ καὶ νὰ ἀγοράζῃ ἀκριθὰ πράγματα* τὸ
δύσκολον εἶνε ἡ ἐκλογή καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν
θὰ τὰ φορέσῃ.

[Comtesse Dasch.]

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὰ παράδοξα τῆς προτεραίας εἶνε ἀλή-
θειαί τῆς ἐπιούσης.

* * Κυβέρνησις συνταγματικὴ οὐδὲν ἄλλο εἶνε
εἰμὴ ἡνίοχος εἰς τὸν ὅποιον τὸ ἔθνος ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ εἴπῃ: «Ὅδῃ γησὸν με ἐκεῖ.» (Cham-
ford).

* * Ἡ ἀληθὴς εὐκλεία κατὰ τὸν ἐνεργὸν καὶ
τὸν θεωρητικὸν βίον δὲν ἀποκτάται διὰ μόνης
τῆς φυσικῆς εὐφυΐας, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ὑπηρετου-
μένης ὑπὸ ἀκαμάτου καὶ ἐνδελεχοῦς περὶ τὸ ἐρ-
γάζεσθαι βουλήσεως, ἧτις μόνη προάγει μεγάλα
πράγματα, νικᾷ μεγάλας δυσχερείας, ἐκτείνει
τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς τὴν ἰσχὺν, ὑποτάσσει τὰς φυ-
σικὰς δυνάμεις καὶ καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον ἀληθῆ
τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου αὐτοκράτορα.

* * Ἄν πρόκειται νὰ ὑπάγῃ πρὸς σπουδαίον

τι πρόσωπον διὰ σπουδαιοτάτην ὑπόθεσιν, ὁ
μὲν ἀνὴρ λέγει καθ' ἑαυτὸν:—Τί θὰ 'πῶ; Ἡ δὲ
γυνὴ ψιθυρίζει:—Τί θὰ φορέσω;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΝ ΜΟΥ

Ἐνας μ' ἔμεινες ἀκόμη* οἱ δὲ ἄλλοι σύντροφοί σου,
καὶ μαζὴ κ' ἀπ' ἑνας ἑνας ὄλοι σ' ἄφηταν ἐξ Ἰσου.
Εἰς τὸν κόλπον μου, σὺν γέρον ἀσκητῆς εἰς τὰς ἐρήμους
γενναίψυχος, ἡμέρας ἐνθυμείσαι ἐπισήμους.

Χαῖρε μόνη μου χαρὰ,
καυκάκη μου παρὰ!

Διὰ σέ, παρὰ! κινεῖνται καὶ βασιλεῖα καὶ θρόνοι,
σ' ἀπεθῆσαν ὁ κόσμος καὶ βωμοὺς σὲ ἀυφύνει.
Σὺ ἐγείρεις τῶν πολέμων τοὺς κοσμοβλαβεῖς τυφῶνας,
ὁ τοσοῦτακος τὸ σῶμα σὺ σαλεύεις τοὺς αἰῶνας.
Τὸ ἐπέκεινα Γαδεῖρων σὺ τὸ κάμνεις περατὸν,
καὶ τὸ δῶμ' αὐτὸ ἀκόμη τ' οὐρανοῦ ἀναδαῖον.

Καὶ τὰ ἄστρα τὰ στεφρὰ
καταιβάζεις, ὦ παρὰ!

Δι' ἐσένα κόπτει βᾶπτει τὸ σπαθὶ τῶν δικηγόρων,
κ' ὑποδύονται τὰ ψεύδη αἱ ἀγέλαι τῶν ἐμπόρων*
καὶ ἡ πάνταλιπνός σου θέα τῶν δημαγωγῶν τὸ βριθὸς
ἰλαρόνει, καὶ τὰς κρίσεις κιδδηλεῖαι κακοήθως.
Διὰ σέ τὴν γῆν βλήεις σιάπτε: ὁ μεταλλουργός,
καὶ ἀροτριᾷ τὰς γῶρας ἀνιμηρῶς ὁ γεωργός.

Ἔ! τί ἔργα φοβερὰ
κατορθῶνεις, ὦ παρὰ!

Δι' ἀγάπην σου λατρεύει ἡ ὄραία τὸν Θεοσίτην,
καὶ ἡ ἐρηθὸς παρθένος ἄνδρα παίρνει τὸν πρεσβύτην.
Διὰ σέ πολλοὶ ἀρνούνται καὶ πατρίδα καὶ οἰκίους,
καὶ τὸ φρόνημα προδίδουν δι' ἐσέ 'ς τοὺς ἐναντίους.
Διὰ σέ ἐμβαίνουσι πουργὸν βράδυ 'ς τὰς αὐλὰς*
διὰ σέ χρυσοκονιῆτους κορδαρίζονται στολὰς.

Κι' ὄλοι πάσχουν τρομερὰ
ἀπ' τὸ πάθος σου, παρὰ!

Διὰ σέ πάσχουν συνάγῃν οἱ καλοὶ μας Δημοσθένης,
καὶ τὸν πῖθον τῶν κυλίων διὰ σέ οἱ Διογένης.
Διὰ σέ καὶ τυραννίσκοι πανταχοῦ τῆς γῆς γεννῶνται,
διὰ σέ τυχοδιωκταὶ 'ς τὰς πατρίδας μας πλανῶνται.
Σὺ τὰ χεῖλη τῶν κολάκων 'ς τὰ ἐγκώμια βουτᾶς,
σὺ γεννᾷς τὸν θεῖον ἔζηλον εἰς πολλοὺς ὑποκριτάς.

Ἔως κ' εἰς τὰ ἱερὰ
κουδουνίζεις, ὦ παρὰ!

Διὰ σέ ὁ ξυλοσχίστης καταντᾷ Μητροπολίτης*
σὺ συγγάκις εἶσαι: μόνος τῶν ἀμαρτωλῶν μεσίτης.
Διὰ σέ ἱδρῶνουν, τρέχουν, γίνονται, μαλώνουν, κρᾶζουν,
διὰ σέ γυναῖκες, ἄνδρες, νέοι, γέροντες, σπουδάζουν.
Σὺ κ' ἐμὲ αὐτὸν ἀκόμη γαργαλίζεις καὶ κινεῖς,
κ' εἰς ἐμὲ ἀκόμ' ἱδρῶτα ἐπιγίεις ἡδονῆς.

Χαῖρε, μόνη μου χαρὰ,
παντοδύναμι παρὰ!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Λυπηρὸς κατὰλογος.

Ἡ πατρίς τοῦ Βέρτερ πληρῶνει ἀκόμη βαρὺν
φόρον εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς
παρούσης ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦδε νῦτοκτό-
νησαν ἐν Γερμανίᾳ τριακόσαιο χιλιάδες ἀνθρώ-
πων. Ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1852 οἱ αὐτό-
χειρες ἀριθμοῦνται εἰς 52,426, ὅπερ ἀναλογεῖ
πρὸς πλεόν τῶν 3,000 κατ' ἔτος. Εἰς τὰ με-
τέπειτα ἔτη ἡ ἀναλογία αὐξάνει βραθυμῶς.

1. Ἡσας: Παντοδύναμι.